

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας – Ανεξάρτητος

Ερώτηση προς τον Υπουργό Υγείας

738
16 8 18

ΘΕΜΑ: «Επικουρικό» προσωπικό που καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες

Πριν από λίγες ημέρες έφτασε στα γραφεία του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος μια επιστολή εργαζομένων στον χώρο της υγείας.

Εργαζόμενοι «όμηροι», παρότι έχουν προσληφθεί μέσω ΑΣΕΠ για ορισμένο χρόνο, καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Μεταξύ άλλων αναφέρουν: «Οι προηγούμενες κυβερνήσεις πριν αναλάβει ο ΣΥΡΙΖΑ (με τους ΑΝΕΛ) τη διακυβέρνηση της χώρας, εκτιμώντας τις ανάγκες των Δημόσιων Νοσοκομείων, έσπευσαν έστω και οριακά να τις καλύψουν. Η διαδικασία κάλυψης των αναγκών αυτών υπήρξε έντιμη, αντικειμενική, αδιάβλητη και αξιοκρατική. Θεσπίστηκε κανονιστικός κανόνας όπου με **κριτήρια την ανεργία και την εξειδίκευση** προκηρύχθηκαν οι θέσεις στα Δημόσια Νοσοκομεία της επικράτειας μέσω του ΑΣΕΠ. Το προσωπικό αυτό ονομάστηκε «επικουρικό προσωπικό», ωστόσο κάθε άλλο παρά «επικουρικό» είναι, καθώς ουσιαστικά ασκεί καθήκοντα κενής οργανικής θέσης. Οι προσλήψεις αυτές ξεκίνησαν τον Οκτώβριο του 2013 και αφορούσαν νοσηλευτές και επικουρικό προσωπικό όλων των ειδικοτήτων πλην ιατρών.

Η θητεία του επικουρικού προσωπικού ορίζεται με βάση το νόμο για ένα έτος. Ωστόσο, ύστερα από 6 διαδοχικές παρατάσεις συμβάσεων (η 1^η επί κυβέρνησης ΝΔ) το σύνολο του προσωπικού αυτού θα έχει συμπληρώσει πάνω από 5 χρόνια συνεχούς εργασίας χωρίς διακοπή με τη λήξη της τελευταίας σύμβασης. Σήμερα το παραπάνω προσωπικό αριθμεί περίπου 500 άτομα Πανελλαδικά.

Η παρ. 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος, που απαγορεύει την «μετατροπή» των συμβάσεων ορισμένου χρόνου ή έργου σε συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου, αναφέρεται μόνο στις συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας που συνάπτονται ως ορισμένου χρόνου, σύμφωνα με το Σύνταγμα και που πράγματι υπηρετούν την κάλυψη πρόσκαιρων κ.λπ. αναγκών. Το Σύνταγμα δηλαδή –κατ' ορθή και συνεπή προς τον εαυτό του ερμηνεία– **δεν απαγορεύει την «αναγνώριση» ότι οι συμβάσεις που ψευδεπίγραφα χαρακτηρίζονται ως «ορισμένου χρόνου» ή «έργου», ενώ καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, είναι συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου.** Απαγορεύει μόνο τη «μετατροπή» των γνήσιων συμβάσεων ορισμένου χρόνου ή έργου (εκείνων δηλαδή που πράγματι καλύπτουν πρόσκαιρες και λοιπές ανάγκες) σε συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου. Άλλωστε η σύναψη συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου για την κάλυψη παγίων και διαρκών αναγκών του δημοσίου τομέα, παραβιάζει ευθέως το Σύνταγμα, πράγμα που σημαίνει ότι **παραβίαση του Συντάγματος συνιστά η διατήρηση του υπάρχοντος μείζονος κοινωνικού προβλήματος των «συμβασιούχων», ενώ αντιθέτως συνταγματικά επιβεβλημένη είναι η επίλυσή του.**

Πρόσφατη απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου (Court of Justice of the European Union, PRESS RELEASE No 96/16, Luxembourg, 14 September 2016, Judgment in Case C-16/15, María Elena Pérez López v Servicio Madrileño de Salud) αναφέρει τα παρακάτω:

«Η χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου για την κάλυψη μόνιμων αναγκών στον τομέα των υπηρεσιών υγείας προσκρούει στο δίκαιο της Ένωσης... Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο κρίνει ότι το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει την ανανέωση των συμβάσεων εργασίας ορισμένου

χρόνου για την κάλυψη προσωρινών αναγκών σε προσωπικό, ενώ οι ανάγκες αυτές είναι στην πραγματικότητα μόνιμες».

Η Ελληνική Πολιτεία, με δική της αποκλειστική ευθύνη, παραβίασε λόγω μνημονίων την Ευρωπαϊκή Συμφωνία – Πλαίσιο, χρησιμοποιώντας διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου, με αποτέλεσμα το υπάρχον κατ' ευφημισμό επικουρικό προσωπικό να βρίσκεται σε κατάσταση επισφάλειας. Τώρα έχει έρθει το πλήρωμα του χρόνου να διορθωθεί αυτή η κατάσταση.

Η έλλειψη προσωπικού αποτελεί το σημαντικότερο πρόβλημα του ΕΣΥ, καθώς το πάγωμα των προσλήψεων και οι συνταξιοδοτήσεις των τελευταίων χρόνων έχουν κάνει τα νοσοκομεία, τα κέντρα υγείας και τα ΠΕΔΥ να λειτουργούν οριακά. Οι κενές οργανικές θέσεις του προσωπικού, πλην Ιατρών, είναι πάνω από 20.000.

Το υπάρχον επικουρικό προσωπικό καλύπτει ζωτικές ανάγκες σε όλα τα νοσοκομεία και τυχόν απόλυση του θα σημάνει κλείσιμο κρεβατιών στις ΜΕΘ, ακόμη και κλείσιμο τμημάτων, ενώ στην... καλύτερη περίπτωση θα επιδεινωθεί ακόμη περισσότερο η λειτουργία των Δημόσιων Μονάδων Υγείας με επώδυνες συνέπειες για τους ασθενείς και ακόμη μεγαλύτερη επιβάρυνση για τους ήδη εξουθενωμένους και εξαντλημένους εργαζόμενους.

Τα Δημόσια Νοσοκομεία δεν είναι επιχειρήσεις. Λειτουργούν 365 μέρες το χρόνο, 24 ώρες το 24ωρο και προσφέρουν κοινωνικό έργο. Είναι αδύνατο να αποχωρήσει το υπάρχον επικουρικό προσωπικό, χωρίς να καταρρεύσει το ΕΣΥ. Ακόμη και αν με κάποιο τρόπο μπορούσε κάποιος να αντικαταστήσει το προσωπικό αυτό, με άλλο στις αντίστοιχες θέσεις, απαιτείται χρονικό διάστημα εκπαίδευσης/προσαρμογής διάρκειας τουλάχιστον 6-12 μήνες, καθώς η εξειδίκευση είναι πολύ μεγάλη. Γνωρίζοντας πολύ καλά την κατάσταση που επικρατεί στα Δημόσια Νοσοκομεία, πιστεύουμε ότι κανείς δε θα ήθελε να νοσηλευτεί, εάν αυτή τη στιγμή αποχωρούσε το υπάρχον επικουρικό προσωπικό. Με κάθε ειλικρίνεια, πιστεύουμε ότι θα κινδύνευαν ανθρώπινες ζωές.

Η κατάληψη των συγκεκριμένων θέσεων από το υπάρχον επικουρικό προσωπικό, δεν ήρθε να εξυπηρετήσει κάποια επιδημία ή κάποια θεομηνία ή κάποια άλλη ειδική κατάσταση. Το προσωπικό αυτό ήρθε να καλύψει και καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες, όπως συνομολογούν και τα Δημόσια Νοσοκομεία και το Ελεγκτικό Συνέδριο. Ως εκ τούτου δεν υπόκειται σε καμία συνταγματική απαγόρευση, ώστε να κριθεί ότι η παράταση των συμβάσεων του συγκεκριμένου προσωπικού εμπίπτει στις απαγορευτικές ρυθμίσεις του Συντάγματος, ρυθμίσεις βεβαίως οι οποίες καλώς τέθηκαν για την αποφυγή καταστρατήγησης παλαιοκομματικών τακτικών, κακώς όμως μπορεί να εκτιμηθεί ή να θεωρηθεί ότι μπορούν να εφαρμοστούν στη συγκεκριμένη περίπτωση. Δεν είναι δυνατόν οι αρχικές συμβάσεις του συγκεκριμένου προσωπικού, που εξ' αρχής καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες, να μην αναγνωριστεί ότι αφορούν συμβάσεις αορίστου χρόνου.

Η μονιμοποίηση τώρα όλων των επικουρικών εργαζομένων είναι ένα ώριμο αίτημα που όχι μόνο δικαιώνει τους ίδιους, αλλά σταματά την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και αποτελεί άμεση κάλυψη ενός τμήματος των τεράστιων κενών. Η κριτική πως με αυτόν τον τρόπο δε θα γίνουν «αξιοκρατικές προσλήψεις» δεν έχει βάση, διότι τα κενά είναι πολύ περισσότερα και άρα θα χρειαστεί να γίνουν και άλλες προκηρύξεις θέσεων, ενώ ούτως ή άλλως η προϋπηρεσία των επικουρικών είναι τυπικό προσόν, εμπειρία και απόδειξη της επάρκειάς τους.

Δεν έχει καμία λογική βάση τυχόν απόλυση εκπαιδευμένου προσωπικού, το οποίο καλύπτει ζωτικές ανάγκες των Νοσοκομείων, πόσο μάλλον τη στιγμή που έχει προσληφθεί με αξιοκρατικές διαδικασίες και έχει αποδείξει την αξία του. Τυχόν απόλυση αυτών των εργαζομένων δεν είναι ούτε ηθική ούτε δίκαιη.

Εμείς οι επικουρικοί εργαζόμενοι χρειαζόμαστε τη βοήθεια σας και προσβλέπουμε σε Πολιτική Λύση, για την υπεράσπιση της Δημόσιας Υγείας, του δικαιώματος της Εργασίας και του δικαιώματος της Ανθρώπινης Αξιοπρέπειας, όπως άλλωστε αυτό ορίζεται και από το Σύνταγμα μας.

Απαιτούμε:

- **Μονιμοποίηση όλου του επικουρικού προσωπικού**, με αναγνώριση ότι οι συμβάσεις που συνάφθηκαν με διαδικασίες ΑΣΕΠ και ψευδεπίγραφα χαρακτηρίζονται ως «ορισμένου χρόνου», **είναι συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου**”.

Κατόπιν των ανωτέρω ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

- Τι σκοπεύετε να κάνετε για το προσωπικό αυτό;

Ο Ερωτών Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος